

"SINÄ ELÄT" (Ilm.3:1-6)

"Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on Jumalan seitsemän Henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on nimi, että elät, mutta olet kuollut. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalan edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus. Elet valvo, Minä tulen kuin varas, etkä tiedä, millä hetkellä Minä sinut yllätän. Sinulla on kuitenkin Sardeessa muutamia harvoja, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä Minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia. Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliansä edessä. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." Ilm.3:1-6[*JKR]

Sardeen seurakunnalle annettu sanoma on ajankohtainen myös tämän päivän seurakunnalle. Katsellessamme toinen toistamme ja edesottamuksiamme ja aikaansaannoksiamme, saatamme havaita, kuinka tarpeen on puhua valvomisesta ja siihen heräämisestä. Nykyajan viihdeteollisuus pitää kyllä hyvin huolen siitä, että kaikki nukkuvat rauhaa unta tuutulaulujen saattelmina.

Herättääkö sinussa ajatuksia se, että Jumala nimittää kuolleeksi tällä tavoin nukkuvaa? – Alussa lukemamme Raamatun jakeet sisälisivät tärkeän pointin, eli ajatuksen siitä, mikä on meidän vastuu ja tehtävä. Luimme; "...olet kuollut. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan..." - Siis sinä ja minä, kuolleena, ja siinä tilassa Jumala sanoo sanan "herää"! Kuolema tarkoittaa tässä asiayhteydessä hengellistä kuolemaa tai uneliaisuutta - emmehän voisi pinnistellä itseämme hereille kuoltuamme ja maatessamme haudassa pari metriä multaa päällämme! Olen muuttamaan otteeseen kirjoittanut uudestisyntyneen hengestä, ja juuri tästä olemuksesta on jälleen kysymys.

Otsikkoni symboloi tätä elämää sanoilla; "SINÄ ELÄT." – Ethän sinäkään tahdo, että elämä olisi vain pelkkä nimi? Tarkoitin tällä lähinnä sitä, että meidät saatetaan tuntea eläviksi kristityiksi, mutta onko minussa todellista elämää? Missä viritän palavaksi armolahjaani? Ja koska rukoilen hengessä ja totuudessa? Onko "elämä" nimenä vain sitä, että käyn seurakunnassa ja tapaan siellä mukavia ihmisiä? Hartaan tunnelmanko sanon olevan elämää?

– Olen pistänyt merkille, että ihminen, joka saa maistaa todellista elämää, hän alkaa välittömästi jakaa sitä myös toisille. Hän saattaa rukoilla pelastusta jollekulle - ehkä pyytään myös ystäviään rukoilemaan kanssaan samoin. Hän niin sydämestään tahtois johdattaa ystävänsä Jeesuksen tuntemukseen. Siis uudestisyntyneen henki alkaa hapuilla Jumalan asioita! Tämä sisäinen olemus elää ja tulee ravituksi

Jumalan läsnäolosta ja sanasta! – Niin, ja sitten ravittuna, kylläisenä, Pyhän Hengen vaikutuksessa, välittömästi seuraa alussa lukemamme ajatus; "...vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan..." - Raamattu vetoaa lämpimästi sanassaan; "Kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljeäsi." (Luuk.22:32) Katso ympärillesi, näe, kuinka voisit vahvistaa, rohkaista, kannustaa ja tukea veljiäsi tai sisariasi, joiden uudestisyntyneen henkensä on uupumassa maailman kylmyyteen ja saastaisuuteen.

Edelleen poimin alussa lukemastamme ajatuksen; "Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalan edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus."

– Mitä tarkoittikaan tuo sana "parannus"? Meille jo kauan uskossa olleille se on "tabu," sanahirviö, jota pelkäämme ja juoksemme äkkiä karkuun kun joku mainitseeikin tuon sanan. Kuitenkin se tarkoittaa vain jonkin asian paremmin tekemistä ja epäonnistuneen suorituksen taakseen jättämistä. Tunnustaessani hylkään erheeni ja virheeni ja nostan katseeni jo uuteen yritykseen. Saadessani viisautta, ymmärrystä ja taitoa paremmin elämiseen Jumalan sanan ja Henkensä voimasta, ojentaudun uskossa sitä kohti.

– Parannuksen tekemistä pystyy muuten harjoittelemaan mainiosti oman vaimon tai lasten kanssa: jos sanoin pahasti ja loukkaavasti, pyrin olemaan tekemättä enää niin ja huomattessani, että käytökseni aiheuttaa epämiellyttäviä tuntemuksia, pyrin muuttamaan siinä käytökseni. Ei parannusta tehdä maahan asti kumartamalla, vaan parannus tehdään yksinkertaisesti tekemällä parannus! Näin selkeytän itselleni asioita päästäkseni eteenpäin. - "Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus."

– Mietit ehkä, mitä voisit tehdä, mihinkä tarttua pysyäksesi hereillä ja elämässä kiinni? Kun seuraavan kerran pohdit niitä ihmisiä, jotka ovat jääneet sivuun seurakuntasi kuvioista, - sen sijaan, että puhut heistä väheksyen, mene hyvä rakas ihminen heidän luokseen. Mene käymään ja juttele niitä näitä, älä pyydä tai pakota, ole vain ystävä joka välittää. Ole hänelle se luotettu, jolle hän saa kertoa mielipahansa, ole olkapää, johon nojaten saa itkeä surunsa. Ole se, joka puolustaa häntä silloin kun muut osoittavat sormellaan.

Ottaessasi askeleen "tutun ja turvallisen venheenlaidan ulkopuolelle," huomaat, kuinka Jumalan ihmeellinen voima kannattelee sinua. Olen sen nähnyt ja tiedän, että juuri tämäntapaiset, yksinäisten ihmisten muistamiset ja lähimmäisenä olemiset, ovat aitoja ja oikeita Jumalan palveluksia! Niitä tehdessä rukoillen, Jumala kyllä johdattaa ja antaa tarvittavan voimautta. Jumalahan on sanassaan luvannut johdattaa niitä, jotka rukoillen kulkevat (Jer.31:9) - siis rukoilevat, mutta myös kulkevat!

Yleensä tilanteet näissä ovat hyvin luontevia ja Jumala valmistaa etukäteen ihmisen ottamaan vastaan sanoman, minkä Hän on laskenut sydämellemm. Tässä Hengessä ja pyhyden tunnossa uudestisyntyneen olemus riemuitsee! Syntyy voittajan katse, mieli, tuntuma ja ajatus siitä, että synti ei enää johdata askeleitani, EI! – vaan elävän Jumalan pyhät teot ja niissä eläen täysillä huomaa, kuinka kauan siitä on, kun viimeksi lankesin tai kompuroin jokapäiväisissä synneissäni! Antaessani elämäni ajan Jeesukselle, en ehdi (niin paljoa) synnin tekoon! – ja se tuntuu hyvältä!

Olen sisäiseltä olemukseltani kuin *"pikkulapsi karkkikaupassa"*! Hehkun ja innostun hengessäni - vaikkakin ruumiini istuu tässä tyyneä, kuten *"aikuisten täytyykin,"* mutta sisälläni tiedostan lastenkaltaisuuden - hehkua suuren Jumalan lahjoista, auttamisista, läsnäolosta jne. - Tähän "hehkuun" haluan johdatella sinunkin - en tunne kuohuihin, valtaviin esityksiin tai harmoniaan, vaan iloon ja riemuun Pyhässä Hengessä!

Suren tänään joitain asioita. Huoli terveydestä, toimeentulosta ja omaisista tulevat uudelleen ja uudelleen tunnemaailmaani, mutta silti jokin sisälläni sykkii ja riemuitsee! Tunteeni saattavat ailahtella, enkä jaksa aina näyttää onnelliselta. - Kuitenkin tiedän uudesti syntyneen Jumalan lapseuteni voivan hyvin. Ruokkiessani ja hoivatessani sitä, näen tervettä kasvua ja ne Raamatun sanat, joista ennen vain etäisesti unelmoin, ovat tänään jokapäiväistä leipää! Ne ovat elämän leipää, elämäksi ja tunnen eläväni *"jokaisesta sanasta, mikä Jumalan suusta lähtee."* Herra kyllä kykenee auttamaan taloudellisesti! Hän voi antaa terveyttä, elämän iloa ja kaikkea armoissaan niin runsaasti, että tunnen eläväni yltäkyläistä elämää etsiessäni vain ensin Hänen tuntemustaan ja läsnäoloaan.

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja yltäkyläisyys."
Joh.10:10[*]JKR]

Saamme lukea sanasta suurenmoisesta varjeluksesta:

"Minä nostan silmäni vuoria kohti: Mistä tulee minulle apu? Minulle tulee apu Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torju. Hän, joka Israelia varjelee, ei torju eikä nuku. Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi oikealla puolellasi. Päivällä ei aurinko polta sinua eikä kuu yöllä. Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, Hän varjelee sinun sielusi. Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja ainiaan." Ps.121:1-8[*]JKR]

Luetaanpa vielä loppuosa alussa lukemastamme:

"on muutamia harvoja, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä Minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia. Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliensä edessä."

- Oletko sen arvoinen? Minä ainakin tahdon olla koko ihmisyyteni ja henkeni voimasta - kaikesta sielustani! On aika herätä valvomaan, on aika puhdistaa itsensä Karitsan verellä - siis antaa Jeesuksen pestä pois syntimme. Laulamme: "Parannusta teemme, käännyimme"! - Eli käytännössä alamme etsiä asioita, joita voisimme tehdä paremmin Jumalan kunniaksi, kiitokseksi ja ylistykseksi!

- *"Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta."* -

Pasi Kallio (Sohjohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaiseurak.)